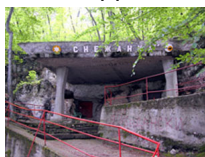

Снежанка е пещера, разположена в Баташката планина в Родопите и се намира на 5 км от град Пещера, открита през 1961 година. Пещера е малък и кокетен град, застанал на границата между Тракийската низина и висотите на Родопа планина. Пътят ни към пещерата минава през центъра, където в неделния ден нямаше почти никой по улиците. Излизаме от града и хващаме пътя за град Батак, който е по протежение на р. Стара река. След 2 км е отбивката за пещерата. Тук вече навлизаме в резерват Купена, който е разположен в северните части на Баташката планина, простира се от 500 до 900 м надморска височина и е богат на много различни карстови форми.

Пътят към Снежанка е асфалтов, но ако сте с ниска кола, по-добре я оставете на отбивката и вървете следващите 3 км пеша. Лека-полека стигаме до края на пътя. Тук има паркинг и остават още около 1 км. Пътят се превръща в стръмна горска пътека и след около 45 минути нагоре по стръмна еко-пътека дълга 830 метра стигаме до входа на пещерата. Голямо мъчение е нагоре. За оптимистично настроение от БТС за сложили различни хумористични табели по пътеката, указващи темпото, с което трябва да се движите нагоре – „Спри и си почини”, „По-бавно”, „ Не се предавай”. И ние не се предадохме!

Независимо от това, че е сравнително малка, в пещерата може да се видят едни от най-красивите ледникови форми в България. Не успях да ги снимам, защото беше забранено

да се правят снимки. Снежанка е открита на 3 януари 1961 г. Кръстникът е професор Алекси Петров от БАН, дал името ѝ на основание фигурите, напомнящи вълшебната приказка и снежнобялата красота на залите. Дължината ѝ е само 145 м. Пещерата е с

постоянна годишна температура от 6°. Образувана е от Новомахленската река през епохата на леванта и дооформена през кватернера.

Богата е на сталагмити, сталактити, сталактони, драперии, синтрови езерца. Най-големият сталактит е дълъг 1.27м. Снежанка се състои от няколко красиви зали: Залата на виметата, Голямата зала, Музикалната зала, свързани със Срутището, над което минава мост. Във Вълшебната зала, изградена от снежнобял кристален синтър, природата е създала фигурка, оприличавана на приказната героиня, дала името на пещерата. В средата на пещерата има кръгли огнища, до които са намерени предмети от ранножелязната епоха и кости на животни. Траките са я ползвали като убежище от врагове. Снежанка е сред Стоте национални туристически обекта на Българския туристически съюз. Електрифицирана и благоустроена. Отворена е за посетители при работно време: лятно 9-17:15 ч. без почивни дни, зимно 10-16 ч. с почивни дни. Има печат на БТС. Пропускането за влизане е за групи и е на всеки час и 15 минути. Затова гледайте да сте на входа ѝ точно тогава.

Останахме очаровани от красотата на пещерата. Ако я посетите веднъж, няма да забравите

никога видяното там. По пътеката надолу се натъкваме на беседка, спираме за обяд и почивка. На 50 метра от беседката има чудна гледка към връх Купена и скалните образувания по него. Не може да я пропусна и правя няколко кадъра. Слизането е по-приятно от изкачването и става по-бързо. След известно време стигаме града. Хващаме последния влак към Пловдив и оттам за София. Гледам си часовника, когато вече с градския транспорт пътувахме към вкъщи – беше около 23:00. Колко бързо мина времето. Не напразно хората казват: „Хубавите неща стават бързо!“

източник: Магелан пътешественик